

**ת"פ 16/07/16835 - מדינת ישראל נגד אחמד ברגאל, מגד רשק
==, מגד מוסא**

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 16-07-16835 מדינת ישראל נ' ברגאל(עציר) ואח'
בפני כבוד השופט אל' אברבנאל

המאשימה

נגד

1. אחמד ברגאל (עציר)
2. מגד רשק == (עציר)
3. מגד מוסא (עציר)

הנאשמים

הכרעת דין (נאשם מס' 1)

כתב האישום ותשובה הנאשם לאישום

1. הנאשם מס' 1 (להלן: הנאשם), יליד 1977 תושב מחנה הפליטים שועפאט, הוועד לדין ביחד עם שניים נוספים, לפי כתב אישום שהוגש ביום 8.7.2016. לנאשם מיוחסים שלשה מהאישומים כליהן:

באישום הראשון נטען כי במהלך עימותים שאירעו במחנה הפליטים שועפאט בירושלים (להלן: שועפאט) ביום 15.10.2015, בין צעירים תושבי המקומן לבון כוחות הביטחון, הטרף הנאשם להתרעות, במהלך ידה שלוש אבניים לעבר כוחות המשטרה והבטיחו שהוא במקום מרחק של כ-50 מטר ובכך עבר עבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: החוק), ובعبارة של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות חמורות לפי סעיף 274 (1),(2),(3) בצוירוף סעיף 25 לחוק.

באישור השלישי נטען כי ביום 9.10.2015 ב时刻 13:00,פגש הנאשם את הנאשם 2 ובקיש ממנו למסור לו אקדח שברשותו לצורך ירי במסיבה. אף שנאשם 2 לא האמין בכך, כעבור שעתיים הוא נפגש עם הנאשם ומסר לו את האקדח, מחסנית תואמת ושמונה כדורים. הנאשם לקח את האקדח והחביאו בארון שבabitu. בשעות הערב ארעה התפרעות בשועפאט, במהלך ידה המתפרעים אבניים ובקובוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון. הנאשם לקח את האקדח ויצא למקום ההתרעות בכונה לירות לעבר כוחות המשטרה הנמצאים במגדל השמירה ("פילובקס") שבמחסום שועפאט. בדרך למקומות ההתרעות חבר הנאשם אל נאשם 3 ואמר לו כי בכוונתו לירות באקדח כאמור, נאשם 3 השיב כי הוא יctrarף אליו. נטען כי הנאשם הכנס את ה כדורים למחסנית ואת המחסנית לאקדח וכי השניים הגיעו למקום ההתרעות כשהם מכסים את פניהם ועל דיהם כפפות. הנאשם שלף את האקדח, דרכו אותו וירה ארבעה כדורים לעבר מגדל השמירה שבו שהוא באותה

עמוד 1

עת שופרים. באotta עת ידה נאשם 3 כשלוש אבנים לעבר השופרים. מיד לאחר מכן ברחו הטעים מהמקום. הנאשם החיזיר את האקדח לנאשם 2. בגין איורו זה מיוחסת לנאשם עבירות של התפרעות לפי סעיף 152 בחוק, הפרעה לשוטר בנסיבות חמימות לפי סעיף 275א לחוק, נשיאת נשק והובילתו לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק ועסקה אחרת בנשק לפי סעיף 144 (ב2) לחוק.

באישום החמשי נטען כי בשנת 2015 פנה אל הנאשם אדם (להלן: "א") וביקש ממנו להציג עבورو אקדמי, על מנת שיוכל להעבירו לאחר (להלן: "ב"). בעקבות כך פנה הנאשם לאדם נוסף (להלן: "ג") וביקש לקנות ממנו אקדמי. ג' מסר לנאשם כי ביכולתו למכור לו אקדמי מסווג סטאר תמורה 12,000 ש"ח והנאשם הסכים לכך. בעקבות זאת ב' נתן לנאשם את סכום הכספי האמור ובתמורה לכך נתן הנאשם לב' את האקדמי. ב' דרך את האקדמי מספר פעמים וראה כי מהאקדמי נפלטים כדורים. לאחר מכן שילם ג' לנאשם 3000 דינר ובתמורה נתן ג' לנאשם 2,500 ש"ח עבור חלקו בעסקה. בגין התרחשויות זו מיוחסת לנאשם עבירה של סחר ועסקה אחרת בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק.

2. נאשם 2 הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן ונדון ביום 22.11.2016 לשלש שנות מאסר בפועל ולמאסר על תנאי (בפני השופט ח' מאק-קלמנוביץ').

נאשם 3, כפר בתחילת המיחס לו, ולאחר ישיבת הוכחות אחת, הודה ביום 13.2.2017 והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן והורשע על פיו.

3. בתשובתו לאיוזם כפר הנאשם בכל המיחס לו בכתב האישום והעליה טענות נגד קבילותה של הודהה שמסר לפני חוקר משטרת ביום 22.6.2016 בשעה 12:00 (ת/18). הנאשם טוען כי הודהה זו הוצאה מפיו "חתת לחץ או יומיים" וכטענת ב"כ, לאחר שששה ימים שבהם שהה בחברת מודובבים בכלל באר שבע עבר על ידם "מסכת של התעללות ועובדות פרך תוך ימיים שהוא לא יראה אתAMA שלו... בחלוקת מהתקופה הוא מורד לאתר המగורים בכלל, הוכרח לנ��ות... הוא אומם כי אם לא יודה הוא ירצח, שהוא משתף, הוא התבקש להזדמנות על הסיפור של הנشك של מגידי רישק ועבירות ביטחון. והכל - תחת חסותם של החוקרים כשיטת חקירה שהשתמשו בה חוקריו" (עמ' 10 לפרטוקול).

4. נוכח טענות אלה נפתח המשפט ב"משפט זוטא", בו נדונה שאלת קבילותה של הודהה הנאשם ת/18.

חקירת הנאשם בשב"כ ובמשטרה ומשפט הזוטא

פרק זה תובה סקירה של זיכרונות הדברים המתעדים את חקירת הנאשם בשב"כ ושל הודהתו במשטרה, ולאחריה יובאו עיקרי הראיות והטיוענים שנשמעו במשפט הזוטא והכרעה בנושא להן.

5. מטעם התביעה העידו במשפט הזוטא חוקרי שב"כ (ע"ת 1-4) וחוקר משטרת (ע"ת 5-6), והגשו שתי הודיעות שנגבו מהנאשם במשטרה (ת/4 ו-ת/18) וכן 11 זיכרונות דברים שנרשמו מפיו על ידי חוקרי השב"כ (ת/5 - ת/14, ו-ת/17), שאוטם הגישה המאשימה שלא לאמתות תוכנם, אלא כדי לספק פרטים על מהלך החקירה. בנוגע להודהה משטרתית מיום 14.6.2016 בשעה 21:55 (סומה ת/4 וגם ת/17א), לא העלתה טענה כנגד קבילותה, אך מיד בראשית הדברים טען ב"כ הנאשם כי מדובר בהודעת שקר שהנאשם מסר רק כדי לשים קץ לחקירה. ההגנה העידה מטעמה את הנאשם והגישה את פרוטוקול הארכות המעצר בעניינו (נ/2 ו-נ/5) וכן החלטות בדבר מניעת מפגש עם עורך דין (נ/3 ו-נ/4).

6. בתום שמיית הראיות במשפט הזוטא ולאחר שהצדדים סיכמו את טיעוניהם ניתנה החלטה ולפיה ההודהה

ת/18, שכאמור רק בעניינה נטעהטענה לחוסר קבילות, התקבלה החלטה. בהחלטה נקבע כי נימוקים להחלטה ינתנו בהכרעת הדיון, ואלה ינתנו להלן.

חקירת הנאשם

7. הנואם נעצר ביום 7.6.2016 והובא למטה המשטרה בmgrsh הרושים בירושלים. מאז מעצרו ועד ליום 14.6.2016 נחקר הנאשם על ידי חוקר שב"כ ומשתר. ביום 15.6.2016 הועבר הנאשם לכלא באר שבע וביום 21.6.2017 הוחזר למגרש הרושים ונחקר כמעט לאורך יממה ברציפות.

להלן תובא תמצית חקירותיו ונסיבותיה.

ביום מעצרו 7.6.2016 נחקר הנאשם בשעות הערב על ידי חוקר שב"כ, הוזהר כי דברים שיאמר ישמשו נגדו כראיה, מסר פרטים על השכלתו, בראותו, משפחתו ועובדתו והכחיש כל מעורבות בעבירות ביטחונית מכל סוג (ת/9).

למחרת, ביום 8.6.2016, נחקר הנאשם ע"י חוקר שב"כ בחקירה שארכה כחמש שעות וחצי, כשהוא צם בשל הרמדאן. הנאשם שב והכחיש מעורבות בעבירות כלשהן וכשהוזגו לו תלולים שבהם הוא נראה אוחז ברובה או באקדח, הוא טען כי המדווח בתמונותഴיפו בדרך של הרכמה - "פוטושופ" (ת/5).

לאחר שמעצרו הוארך בעשרה ימים לצורכי החקירה, הובא הנאשם לחקירה שב"כ שלישית, שבמהלכה לא חלה התפתחות בגרסתו (ת/6), ולאחריה התקיימה בשעות הערב החקירה הרביעית, שבענינה לא הוצגו ראיות

ביום 9.6.2016 נחקר הנאשם בפעם החמישית בשב"כ. החקירה ארוכה כשבע שעות וחצי, במהלך החקירה צם ומסר לחוקריו כי הוא עיף וمبקש לנוכח. לנואם נאמר כי הוא נחשד בירי על כוחות הביטחון ביום שבו נהרג אחמד צלאח במהלך הפליטים שועפאת, וכן בעבירות הקשורות בנשך והפרות סדר. הנאשם הכחיש מעורבות בירוי האמור ובעבירות אחרות וחזר על גרסתו, לפיה התצלומים שבהם הוא נראה אוחז נשך אינם שלו. כמו כן נאמר לו במהלך החקירה זו כי חברי, הנחקרים במקביל אליו, הפלילו אותו בעבירות בטחון (ת/10).

ביום 13.6.2016 נחקר הנאשם בשב"כ בפעם הששית וחזר על הכחשת החשדות. החקירה זו ארוכה כתשע שעות, במהלך הירה היה הנאשם במצב. במהלך החקירה ביקש הנאשם לפסיק את החקירה לצורך מנוחה אך בקשותיו נדחתה על ידי חוקריו. ברגע לאחד התצלומים שהוזג לו, שבו הוא נראה מחזיק אקדח, טען הנאשם כי מדובר בתמונהו וכי המדווח באקדח עצצוע הנמצא בביתו וכי יוכל למסור אותו לחוקרם. במהלך החקירה זו נמסר לנואם כי חברי הפלילו אותו וחלק מדבריהם אף הוזג לו. הנאשם הכחיש כיירה לעבר כוחות הביטחון וטען כי לא הכיר את אחמד צלאח האמור. הוא אישר כי ביום האירוע שבו נהרג אחמד צלאח, הוא נכח בהפרות הסדר שאירעו במקום. לדבריו הוא עמד בין רעלוי הפנים, שעה שכוחות הביטחון ירו לעברם ומשראה כי אחמד צלאח נורה והוא עזב את המקום (ת/11).

בחקירה השביעית בשב"כ, ביום 14.6.2017, הודיע הנאשם הוראה בדבר מניעת מפגש בין לבן בא כוחו (הוראה שהוארה לאחר מכן נותרה בתוקף ברציפות עד ליום 22.6.2017 - נ/3, נ/4). בחקירה זו התמיד הנאשם בהכחשתו (ת/12).

8. בחקירה נוספת בשב"כ מאותו היום, שהחלה בשעה 18:30 והסתיימה לאחר כשלש שעות, מסר הנאשם כי החליט לספר את האמת. הוא הביע צער על שישיקר עד כה במהלך החקירה, והוא כה במלך העימותים

עם כוחות הביטחון ביום מותו של אחמד צלאח הוא ירה באוויר מאקדח שנשל מרעל פנים. לדבריו ביום האמור בשעות הערב הוא יצא מביתו והגיע למקום העימותים, שם הואפגש ברעל פנים וביקש ממנו את האקדח שהיה ברשותו כדי להתנסות בירוי, והאחרון, לאחר שאמר לו כי ברשותו מספר מועט של כדורים, נענה להפצחו ומסר לו את האקדח. לדבריו הוא כסא את פניו באמצעות חולצתו, ירה באוויר שני כדורים, ולאחר שארע מעצור באקדח הוא השיב אותו לרעל הפנים. לדבריו הוא נותר במקום והתבונן במתרחש, ולאחר עשר דקות שמע ירי וראה צער רעל פנים נופל והבין כי הוא נורה ברגלו. הנאשם עזב את המקום וסמן לאחר מכן שמע מאחרים כי תושב מחנה הפליטים בשם אחמד צלאח נהרג. הנאשם נחקר בנושאים נוספים, הוא הכחיש כי השתתף בינוי אبني, בעבירות בגיןו לנשך או בכל עבירה אחרת (ת/8).

מיד לאחר מכן, בשעה 21:55, נגבתה הודעתו של הנאשם על ידי חוקר משטרת, בה חזר על פרטי הودעתו שבת/8 והביע חריטה על המעשה (ת/4). כאמור בגיןו טענה נגד קבילתו, אך נטען כי תושבה אינה אמת.

9. למחרת, ביום 15.6.2018 הואר מעצרו של הנאשם לצורך המשך החקירה. הנאשם הופיע לדין כשהוא מניע מפגש עם עורך דין ואמר בין היתר: "אני לא אוכל ולא שוטה לא נוטנים לי לשון כל היום אני יושב על הכסא ולפניהם שעתיים בערך מישחו אמר לי שהוא ירוג את אמא שלי. אני אתמול הודיתי בדברים שהם שקר רק כדי לגמור, שבעה ימים אמרתי לא אני... וכל היום אני יושב בוקר וערב על הכסא. אני לא יכול לחזור לשם אני לא אוכל ולא שוטה... אני מבקש שוב לומר שמה שהודית היה שקר, אני קיבל כמה חדשים ואצא, רציתי לגמור" (ג/5).

10. כאמור לעיל, ביום 15.6.2016 הועבר הנאשם לכלא באר שבע, ושהה בו עד ליום 21.6.2016.

11. ביום 21.6.2016 בשעה 11:10 נלקח הנאשם על ידי חוקר השב"כ מכלא באר שבע והועס בחזרה למגרש הרוסים בירושלים. בעת הנסיעה ובפרק הזמן שאחריה נחקר הנאשם עד לשעה 16:15. לנאם הודיע כי הוראה למניעת מפגש עם עורך דין בעניינו הוארה פעם נוספת, וכי במהלך השבוע שחלף מאז חקירתו الأخيرة הצבתו בידי החוקרים ראיות נוספות בנוגע בפגיעה הירי לעבר מחסום שעופatte, ועל פייה הנאשם ירה יותר משני כדורים וירה אותם לעבר החיללים שבמחסום ולא באוויר. הנאשם חזר על גרטתו שבת/4 ולפייה נטל אקדח מרעל פנים שאינו מוכר לו וירה שני כדורים באוויר. לנאם הבהיר כי חקירתו תמשך "כל שנדרש על פי חוק עד שישכיל לספר את האמת...". הבהיר לו כי אחר, הנחקר במקביל, מסר עדות מפלילה נגדו. הנאשם עמד על גרטתו ולפייה ירה באוויר בלבד. לאחר חילופי דברים נוספים עם חוקר, הנאשם חזר בו וטען כי הוא לא ירה כלל, וכי שאמור בבית המשפט בהארכת מעצרו الأخيرة (ג/5) הוא הודה בירוי באוויר רק בשל רצונו לסיים את החקירה (ת/14).

12. בשעה 19:30 נחקר הנאשם פעם נוספת בשב"כ, חקירה שהסתמימה בשעה 05:06 בבוקר שלמחרת. במהלך חקירה זו, הודה הנאשם בעבירות כללה:

ה הנאשם מסר כי בקץ 2015 ביקש ממנה אדם בשם מג'ד CIAלה תחמושת לאקדח וכי לאחר מכן ראה ברשותו של מג'ד CIAלה אקדח.

עוד הודה הנאשם כי הוא ביצע עסקה למכירת אקדח מסווג סטאר. לבקשתו של אדם שאט שמו הוא מסר והוא

יצור קשר עם המוכר, ולאחר ניהול מז"מ בעניין המחיר הוא העביר את האקדח לידי אדם שלישי שעבورو נרכש האקדח אשר מסר לו את תמורהו במזומן. הנאשם העביר לידי המוכר את סכום הכספי. הנאשם מסר את שמותיהם של שלושת המעורבים האמורים בעסקה.

הנאשם הוסיף כי במהלך חודש אוקטובר 2015 הוא השתתף בייצור בקבוקי תבערה בצוותא עם אחרים, ומסר את שמותיהם ופרטייהם האישיים.

כמו כן הודה הנאשם כי, בהזדמנות אחת בקיץ 2015 הוא יודה שלושה אברים לעבר כוחות הביטחון בצוותא עם נוספים, שאת שמותיהם ואת פרטייהם הוא מסר.

הנאשם הודה עוד כי ביום שלאחר מותו של ויסאם אלמנסי בשועפאת הוא החליט לבצע פגוע ורי. לדבריו הוא ירה כ-5-4 כדורים ממראה של כשלונם מטר כשהוא מכoon אל מגדל השמירה. את האקדח הוא קיבל מגיד רישק, לאחר שהבהיר לו כי בכוונתו לירות באמצעותו לעבר מגדל השמירה. הנאשם הוסיף כי בדרכו למגדל רישק ראה את מגיד כיאלה, ולאחר שהנאשם שיתף אותו בתכנונו לירות על מגדל השמירה, הצטרכף אליו כיאלה. לדבריו לאחר שירה לעבר המגדל הוא עזב את המקום והחזיר למגיד רישק את האקדח. כשהגיע לבתו הוא שמע כי אחמד צלאח נהרג בסמוך למקום שבו הנאשם ירה קודם לכן.

כמו כן הנאשם הודה כי בעבר החזיק אקדח בלג' שקיבל להגנה עצמית מגיד רישק, וכי החזר לאחר מכן את האקדח לרישק. כמו כן הנאשם הודה כי החזיק רימון הלם הנמצא בארון שב חדר השינה שלו (ת/17).

לא הובאו ראיות בעניין קורותיו של הנאשם בין השעות 05:00 - 12:00. באופן כללי טען הנאשם כי גם כשהוא שהה בתא המעצר, לא התאפשר לו לישון בשל רעש שהקימו בסמוך לתא.

ביום 22.6.2016 בשעה 12:00 נגבהה הוועדה משטרתית מהנאשם, בה הוא חזר על כל פרטי הוודאות שבזכ"ד השב"כ ת/17 שליל. בהזדמנות זו נחקר הנאשם פעמיינון תצלומים שנמצאו בחשבון הפיסבוק שלו, והשיב כי חלק מהם מופיעים פניו וכי מדובר בפוטושופ וכי בחלקם האخر מדובר בתמונות שהוא הוריד לחשבון הפיסבוק שלו ואולם אין מדובר בתמונותו. בתום החקירה מסר הנאשם כי הוא מתחרט על מעשיו (ת/18).

למחרת, ביום 23.6.2016 הובא הנאשם להארכת מעצר נוספת, כשהוא נתון עדין. 13. במניעת מפגש עם עורך דין. הנאשם אמר בהזדמנות זו: "אני צם אני לא מרגיש טוב. אני לא ישנתי יומיים, מטררים אותי בחקירות ומודוביים, איימו עלי שירשו לי את הבית ויגרמו לזה שהוא יהיה בבית חולים...הושיבו אותו בחדר עם מודביים. אמרו לי שאני צריך להודות. חוקר שב"כ אמרו שם לא אודה יגרם נזק לבית ולמשפחה. אין לי את יכולת להיאבק בשב"כ. אני רוצה לחזור הביתה ולראות את המשפחה שלי...". (נ/2).

ביום 30.6.2016, שmonoña ימים לאחר חקירתו الأخيرة של הנאשם, הגיע חוקר משטרת לבית המעצר בmgrash הרוסים כדי להציג לנאם שאלות. מזכיר שרשם החוקר, אשר הוגש בהסכמה ("עמ' 296), עולה כי הנאשם מסר לחוקר כי "כל מה שדיבר בחקירותיו עד היום הינו שקר וכי אמר את דבריו למעןAMA שלו ואחותו" והוסיף כי "הרי היה רחוק מהפליבורס ואת זה אפשר להסתכל ולראות במפה" (ת/20). החוקר רשם בזיכרון כי מאוחר שהנאשם "מסר דברים שונים מألو שמסר בחקירותו" הוא מצא לנכון להפסיק את חקירותו ולא לגבות ממנו הוועדה. בעודו בבית המשפט מסר החוקר כי עשה כן על פי הirection מפקדיו.

15. חוקר השב"כ מסרו בעדויותיהם כי זכ"דים שרשמו בעת חקירת הנאשם משקפים את דבריו.

לשאלותינו של ב"כ הנאשם, אישרו החוקרים המכונם ויצמן ושגיא כי בעת החקירה הנאשם היה אזוק בארכעות גפיו לכיסא ולא שללו כי הנאשם היה במצב זה לאורך רוב שעות החקירה (עמ' 127-130, 268-269).

החוקרים אישרו כי מעת לעת במהלך החקירה הם הטיחו בנאים עלבוניות: "שקרן", "שפַל" וכן' (למשל עמ' 145-146, 151).

בעניין שהייתה של הנאשם בכלא באר שבע נמנעו החוקרים מהשיב לשאלות (למשל המכונה רומנו עמ' 66, 78, וכן המכונה ויצמן עמ' 125-119), זאת על פי תעודת חסין שנחטמה על ידי שר הביטחון ובהതאם להחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 9714/16, שלפיה נדחתה עתרתו לגלוי ראייה בעניינה (ת/15 ו - ת/16). כל שהיה בידי החוקרים לומר בנוגע לכך, הוא כי הנאשם לא התлонן בפניהם על התרחשויות שאירעו בתקופת שהייתה שם. לדבריהם על פי שיטת העבודה שלהם, כל אירוע חריג וכל תלונה חריגה אמורים להירשם בזיכרון הדברים של החקירה, ומאי רישום פרטיים כאמור ניתן ללמידה כי הנאשם בפניהם על אירוע חריג (עמ' 69, 99, 125-119). חוקר המשטרה פאלח השמייע גם הוא בדברים דומים.

עדות הנאשם במשפט הזרוע

16. בחקירתו הראשית טען הנאשם כי חקירותו ארכו שעות ארוכות וכי הוא סבל מעיפות רבה במהלך. לדבריו בשל אופן אייזוק לא הייתה לו אפשרות להניח את ראשו על השולחן. כל אימת שנרדם, ראשו נשמט אל כתפו, עד שהחוקר הכה על השולחן כדי להעירו. לדבריו ידי היו אזוקות כשהן ישרות לאורן גופו, וכשהוא ניסה להניחן על הכסא מתחת לישבונו כדי להקל על רגליו, איזוקו החוקרים את רגליו אל הכסא כשהן נוטות אל מתחת לכסא.

הנאים העיד כי לאחר החקירה בmgrש הרוסים הוא הובא לכלא באר שבע, שם שהה בחברתם של 18 מודובנים מבוגרים ממנו, אשר נהגו בו בתוקפנות ארן לידי תקיפה פיזית לא הגיעו: "... הם רצו לתקוף אותו ואמרו לי שאני חייב לספר להם את מה שהם רוצים... במהלך שבעה ימים,... הם אימנו עלי". בנוסף הוא טען כי הושפל על ידי המודובנים בכך שאולץ לשטוף רצפות, וכי הוא חש לחיזיו בשל דרך דיבורם המאינם ובשל איום לרצוחו אותו.

הנאים הוסיף כי בתום תקופת שהייתה בכלא באר שבע פגשו אותו חוקר השב"כ וניסו לשכנע אותו להודות, שם לא כן חקירתו תמשך במתכונת החקירות הממושכות שהוויה לפני כן העבר לכלא באר שבע. לדבריו ביום העברתו מבאר שבע לירושלים, הוא נחקר ברציפות במשך 24 שעות כשהוא אזוק כמפורט לעיל: "הוא אמר לי אתה תישאר פה עד שנחזור כמו מה שהוא בשבוע הראשון, 24 שעות...".

הנאים טען כי בנוסף לסביר מהחקירה, הוא דאג מאד למשפחתו, שמצבה קשה. לדבריו מאז שבאו עזב את הבית לפני שנים, הוא מתגורר עם אימו ואחותו, התלוויות בו. הנאשם הבהיר בעדותו את כל אחד מהאישומים המיוחסים לו והוסיף כי שיקר בחקירתו גם כשהוא ירה באוויר. לדבריו הוא אמר זאת כדי לסייע בכך את חקירתו. בעניין הודיעתו ת/18 אמר הנאשם כי הדברים שנרשמו בה ובזכ"ד השב"כ ת/17 שקדם לה, לא נמסרו

מפיו. לדבריו הוא הבין כי חוקר השב"כ העתיק את הדברים מtower נייר שקיבל מהمدובבים, וכי גם חוקר המשטרה העתיק את הדברים אל Tower הודיעו ת/18. לדבריו חוקר השב"כ אמר לו שרק אם יאשר את הפרטים שבידיו תס蒂ים החקירה ואם לא - תארך החקירה ככל שיידרש. הנאשם הוסיף כי בתום החקירה שאל אותו החוקר האם כל שנרגש אמת והוא אישר את הדברים (עמ' 312-309, 325-331, 348-346). הנאשם אישר כי חתום על הודעה זו, שנרשמה בעברית, אך טען כי לא קרא אותה לפני חתימתה.

ה הנאשם העיד כי לפני הארכת מעצרו ביום 23.6.2016, הוא נחתר בראשו כ שנפגע מכיסא שבתאי המעצר וכתוצאה מכך צב דם מריאשו. הנאשם הבירר כי מדובר בתאונת עצמית שאין לה גניעה לחקירהו.

הכרעה במשפט הזוטא

17. כאמור בעדותו טען הנאשם, כי הדברים שבת/18 אינם דבריו. עם זאת הוא העיד כי בתום כתיבת ההודעה הוא אישר את תוכנה ואף חתום עליה. חוקרו השב"כ והמשטרה העידו על מהלך החקירה ומסרו כי דברים המופיעים בזיכריהם ובהודעות שנגבו מה הנאשם, ובهم ת/17 ו-ת/18, משקפים את דבריו (למשל בעמ' 169, 168-169, 179, 185, 213, 229-222). אין סיבה לפפק בדבריהם של החוקרים ואף ב"כ הנאשם לא חלק עליהם בעניין זה ולא הציג לאיש מהם את טענתו האמורה של הנאשם. טענה זו נכבהה והוועלהה לראשה על ידי הנאשם בעות עדותו. הנאשם לא העלה טענה זו בהארכות המעצר, שבמהלכן השמעה בבית המשפט דברים (נ/2 ו-נ/5), וגם לא בעת תשאל שנוירק לו ביום 30.6.2016, בו הוא חזר מהודאותו. כאמור לעיל, בדו"ח שרשם החוקר בעניין תשואל זה, אשר הוגש בהסכם, כתב החוקר כי הנאשם טען כי "כל מה שדיבר עליו בחקירותיו עד היום הינו שקר וכי אמר את דבריו למען אימה שלו ואחותו שנמצאות לבדוק במחנה הפליטים שועפאת..." (ת/20). דברים אלה אינם מתישבים עם טענתו האמורה של הנאשם.

לאור זאת דינה של הטענה להידוחות יש לקבוע כי הנאשם שמר את הדברים שנרגשו בזיכריהם ובהודעות האמוראות ובכלל זה בת/18.

18. טענת "לא אמרתי" אינה טענה נגד קבילותה של הודעה לפי סעיף 12 לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראות) ומכאן שאינה נושא למשפט זוטא. המאשימה טענה בסיכוןיה למשפט הזוטא כי בගרטתו האמורה, נמנע הנאשם מלחשיך את הקשר הסיבתי הנדרש בין אמצעים פסולים שהופעלו עליו לטענתו לבין תוכן הודעה (עמ' 362-365). בטענה זו יש ממש, עם זאת אין בה כדי ליתר את הדיון בשאלת קבילותה של הודעה שלפנינו, שהרי הנאשם העיד כאמור כי בסופה של החקירה הוא אישר את הדברים הרשומים בהודעה ומכאן, שגם לפי גרטתו, הוא אימץ בדרך זו את הכתוב בה. את מתן האישור לתוכן הדברים ואת החתימה על הודעה, הסביר הנאשם באמצעים הפסולים שהופעלו עליו החוקרים. טענות בדבר לחץ פסול שהופעל על הנאשם כדי להלץ מפיו הודהה, מופיעות לכל אורך עדותו ואף בדבריו בעת הארכות המעצר כאמור לעיל, ומכאן שנគן לבחון את הטענות לגופן.

19. סעיף 12 לפקודת הראות קובע כי המבחן לקבילותה של הודעה נאם אם בית המשפט "ראה שההודיה הייתה חופשית ומרצונן". על פי פסיקת בית המשפט העליון תפסל הודעה נאם אם היא ניתנה עקב "אמצעים פסולים" שהופעלו חוקרים על נאים. בית המשפט העליון דרג את חומרתם של אמצעים פסולים, וקבע כי הודהה שנגבתה בדרך של הפעלת אמצעים ברוטליים ובלתי אונשיים, שיש בהם כדי לפגוע "בצלם דמות האדם" תיפסל מניה וביה, ללא בדיקה של אמינותה תוכנה ובלי לבחון את מידת

השפעתם של אמצעים אלה בפועל על חופש הרצון של הנחקר (ע"פ 115/82 מועדי נ. מדינת ישראל, פ"ד לח(1) (13.1.1984)). אמצעים פסולים מדרגת חומרה נמוכה יותר יביאו לפסילת הودאת נאשם, לאחר בדיקה של השפעתם על חופש הרצון של הנחקר ועל אמירותו היהודאה.

בע"פ 5121/98 ישכרוב נ. התובע הצבאי הראשי, פ"ד סא(1) 461, 4.5.2000 (להלן: "פס"ד ישכרוב") סקר בית המשפט העליון (השופט כתוארה א' בינייש) את הפסיכיה בתחום זה לאור חוק היסוד: כבוד האדם וחירותו, וקבע:

"בנסיבות מתאימות... תיפסל קבילהותה של היהודאה לפי סעיף 12 הנ"ל בשל הפגיעה שלא כדין בזכויותיו של הנחקר, וזאת אף כאשר אין מטעור חשש בדבר אמירותו היהודאה. ודוקן; בדברי' אלה אין כדי לאין את התכליות המסורתית של כלל הפסיכיה הנדון, שענינה הגנה על אמינותן של היהודאות. תכלית זו בעינה עומדת, חלק מתכליהם הכלילית של דיני הראיות בפלילים לגילוי האמת ולמניעת הרשעות-שוווא.... נראה כי כלל הפסיכיה הקבוע בסעיף 12 לפקודת הראיות נועד בעיקרו להגן על שתי זכויות-יסוד... הזכות לשפטות הגוף והנפש של הנחקר והזכות לאוטונומיה של הרצון החופשי...nochח התכליות שענינה הגנה על זכויות נאשמים בחקירותם ובחשראתו של חוק היסוד, מן הרואו לפרש את כלל הפסיכיה המuongן בסעיף 12 לפקודת הראיות כך שאמצעי חקירה פסולים שיש בהם כדי לפגוע שלא כדין בזכותו של הנחקר לשפטות הגוף או כדי להשפלו ולbezoto מעבר לנדרש כתוצאה עצם קיומה של חקירה, יובילו לפסילתתה של היהודאה מיניה ובה; זאת, ללא צורך לבחון את השפעתם של אמצעי החקירה האמורים על אמירות היהודאה שנמסרה בחקירה. פרשנות זו קרובה בעיקרה לגישתו של השופט גולדברג בע"פ 115/82, 168 מועדי הנ"ל, אשר דומה כי היא זו שהתקבלה בפסקיתנו... לצד ההגנה על שפטות גופו ונפשו של הנחקר, נועד סעיף 12 לפקודת הראיות על-פי לשונו המפורשת להגן על אוטונומיה הרצון ועל חופש הבחירה של הנאשם במסירת היהודאות בחקירה...בהתחשב בכך, פגיעה משמעותית וחמורה באוטונומיה הרצון ובחופש הבחירה של הנאשם במסירת היהודאות בחקירה, תוביל לפסילת היהודאה לפי סעיף 12 הנ"ל. יודגש כי בדברי' אלה אין כדי לקבוע כי כל פגיעה בזכות מגנת של הנחקר תוביל בהכרח לפסילת קבילהותה של היהודאות לפי סעיף 12 לפקודת הראיות. פרשנות זו תפגע יתר על המידה בערכיהם הנוגדים שענינים גילוי האמת, לחימה בעבריות והגנה על שלום הציבור, ולפיקר אין לקבלה. נסחו ולשונו של סעיף 12 לפקודת הראיות מעידים כי כלל הפסיכיה המuongן בו, נועד להגן מפני פגעה משמעותית באוטונומיה הרצון של הנאשם במסירת היהודאות...מסקנה פרשנית זו עולה בקנה אחד עם פסקיתנו של בית-משפט זה עבור לחוק היסוד, לפיה יש לבחון בכל מקרה על-פי נסיבותו, האם השימוש באמצעות החקירה הוביל לשילית החקירה החופשי וכוחת הבחירה של הנאשם במסירת היהודאות...".

20. בטיעוני נגד קבילות ההודעה ת/18 לא העלה הנאשם טענות לאמצעים פסולים שהופעלו עליו מדרגת החומרה המצדיקה לפסול את ההודעה מניה ובה בשל הויטה ברוטלית ופוגעת בצלם האדם. טיעוני של הנאשם התמקדו בדרגת החומרה הנמוכה יותר כאמור לעיל, שבה על בית המשפט לבחון אם במקרה שלפניו איבד הנאשם, בשל אמצעי פסול שהפעילו החוקרים, את יכולת הבחירה שלו.

ה הנאשם טען להשפעה מצטברת של נסיבות שהביאה לשבירת רוחו, לפגיעה באוטונומיה הרצון ולאבדן יכולת הבחירה שלו. מאז שאפסו אותו החוקרים מכלא באר שבע כאמור לעיל, נחקר הנאשם כמעט לאורך יממה שלמה ברציפות, ורק בשעות הבוקר המוקדמות ביום שלמחרת, כשהוא תשוש וכל רצונו הוא לסיים את החקירה, הוא מסר את ההודעה. לימה קשה זו קדמו 14 ימים, שבמחציתם הראשונה שהוא הנאשם בחדרי החקירה במגרש הרוסים, בחקירות ממושכות כשמרבית הזמן הוא אזוק בארכעת גפיו, וכשלאורך שעות היום

הוא בצום בשל הרמדאן. במחצית השנייה של התקופה הוא שאה בכלא באר שבע ולדבריו, שלא נסתרו, הוא סבל בתקופה זו מיחסם המאים של מדובבים ומהשלות שספג מהם. הנאשם מוסיף כי דאגתו הרבה למשפטו - אמו ואחותו התייחסו אליו, העזימה את מצוקתו. לדבריו במהלך הלילה שקדם להודאותו, הוא מסר לחוקריו כי הוא עיף וכי הוא מבקש לשון, אך אלה הבחרו לו כי חקירתו לא תסתיים עד שיודה במיחס לו.

21. עיקרן של העובדות האמורות אין שונות בחלוקת; אין בדי התביעה לעורר מחלוקת של ממש על תיאור הדברים שמסר הנאשם בנוגע לקורוטוי בכלל באר שבע. המאשימה לא הביאה ראיות בעניין זה ו אף התנגדה למסירת ראיות בمعנה לשאלותיו של ב"כ הנאשם. בסיכון ציינה ב"כ המאשימה כי אין היא יכולה להתייחס לקורוטוי של הנאשם בכלל באר שבע (עמ' 365).

אני מקבל את דבריו של הנאשם בעניין זה. הנאשם לא הפריז בתיאורים שמסר והקפיד לומר כי לא הותקף פיזית על ידי אלה שחלקו עימו את תא המעצר. יש לקבל את דבריו לפיהם הוא חש מאויים כתוצאה מהתנהגותם האגרסיבית של האנשים האמורים. אין די בדבריהם של החוקרם על כך שהנائب לא התлонן לפנייהם על התנהגותם של אחרים אנשים, וליתר דיוק - על כך שבזכ"דים האמורים לא נרשמה תלונתו כאמור, כי הנאשם שוב חוווה בכלל באר שבע את המתואר על ידו. כפי שטען בא כוחו של הנאשם בסיכון, בעת שהנائب נחקר שוב במצרים הרוסים, הוא הבין כי בכוחו של השב"כ להמשיך ולהזכיר אותו לאורך ימים רבים, לניד אותו לכלא באר שבע ולאחר שבוע בחזרה לירושלים ולנתק אותו לחלוון המעולם החיצון בדרך של מניעת מפגש עם עורך דין.

אין חולק על פרקי הזמן שבהם הנאשם בחקירה, לפני שהוא עבר לכלא באר שבע ולאחר ששב משם. אין חולק על עובדתஇזוקו לאורך מרבית שעות החקירה, על היותו בצום בשל הרמדאן, על עייפותו הרבה לאורך היממה שבסיומה מסר את הודעתו ת/18, על מניעת שינוי ממנו במהלך פרק זמן זה ודוחית בקשתו לשון ועל דאגתו הרבה למשפחה למשפטו.

תוצאה מהנסיבות של הנטיות המפורטות לעיל אני קובע כי בעת מסירת הודעה ת/18 נמצא הנאשם במצבה הנוכחי על ידו.

22. עם זאת אין די במצוקתו האמורה של הנאשם, אשר נגרמה בחלוקת בשל תנאי החקירה ובחלוקת של לחץ פנימי, כדי לבטל את חופש הבחירה שלו. עיקר טענתו של הנאשם נוגעת לאיומים שהושמעו כלפי מדובבים. באותה עת סבר הנאשם כי המדבר בחבות אסורים, אשר התנצלה לו בהתנהגות מיימת. מאחר שהנائب האמין כי אנשים אלה אינם אנשי מרות, הרי שמדובר שיצא מכלא באר שבע חל ניטוק בין דבריםשמע מהם לטענתו לבין המשך חקירתו. אין להקל ראש בפגיעה המורלית שנגרמה לנائب כתוצאה מחוויה זו, ואולם מכאן ועד קביעת מצאו בדבר אמצעים פסולים שהפעילו עליו החוקרים, שבгинם הוא איבד את חופש הרצון שלו, המרחק רב. המאשימה הסבירה את התמשכות החקירה שקדמה למסירת הודעה ת/18 ואת מניעת השינה מהנائب, בצריכי החקירה ובחשיבות רציפות מרגע שהנائب שינה את גרטתו והחל להודות במיחס לו (עמ' 362-363). עיון בחקירתו ת/17 מגלת כי הנאשם לא הודה בעבירות החזקת הנשק שייחסו לו ולא חזר בו מהcalculation בהחשבון הפיסובק שלו. כפי שנראה להלן, לתנאי החקירה ולמצב רוחו השפוך של הנאשם יש רלוונטיות גבוהה לעניין משקלת של ההודעה, ואולם בכלל הנוגע לקבילותה ההודעה אין לקבוע כי ננקטו נגד הנאשם אמצעים פסולים וכי אלה הביאו לכך שהוא מסר את הודעה בשל "פגיעה משמעותית וחמורה באוטונומיה הרצון ובחופש הבחירה" (פס"ד ישכרוב). דרישת איקותית זו אשר נקבע בפסקה כמבחן לפסילת הودאות נאם, לא התמלאה במקרה שלפניינו.

מכאן שדין ההודעה ת/18 להתקבל כראיה לפי סעיף 12 לפקודת הראיות, על מנת שבמהמשך הדרך יבחן משקלה בשים לב למכלול הראיות.

ב"כ הנאשם הזכיר בטיעונו גם את הלכת יששכרוב כUILA נפרדת המצדיקה את פסילת הודעתו של הנאשם (פס"ד יששכרוב). הטענה הועלתה בתמצית רבה וב"כ הנאשם לא התייחס לטענות המאשימה לפיה התמימות החקירה נבעה מצריכי החקירה ולדבריו החוקרים על חשיבותו של אזוק הנאשם לצורך ביטחונם. ב"כ הנאשם לא טען להפרת הדין על ידי החוקרים ולא התייחס ליתר השיקולים שעלו בית המשפט לשקלול בעניין זה (סע' 69-74 לפס"ד יששכרוב). על פי החומר המונח בפניו לא מצאת כי חקירות הנאשם התנהלה שלא כדין. לאור זאת ולאחר שקול הדעת הרחב שניתן לבית המשפט בשאלת פסילת ראייה על פי העילה הפסיקתית (סע' 62 לפס"ד יששכרוב), לא מצאתו לנכון לקבל טענה זו ולפסול על פיה את הودעתה הנאשם.

ראיות נוספות שהוגשו בפרשת התביעה

לאחר ההחלטה האמורה במשפט הזרטא, הגישה המאשימה את הודעתיהם של שלשה אנשי מג"ב - כמאל פארס (ת/23), יגאל מירוב (ת/24) ואהרון ברדה (ת/25) - בוגע לאישום מס' 3. ב"כ הנאשם הוודיע כי הוא מותר על חקירותם של עדים אלה ובהתקדים לכך הוגשו הודעות כתחליף לעודותם.

יגאל מירוב מסר בהודעתו מיום 10.10.2015 בשעה 01:49, כי לאחר שעות אחר הצהרים, הערב והלילה, אירעו בסמוך למחסום שועפאת "התפרעויות שכלו ידו" אבני ובקבוקי תבערה ומטעני צינור לכיוון המחסום, מצדם של עשרות נערם...". לדבריו הוא שהה במגדל השמירה ו"בסביבות השעה 24:00 תוך כדי המשך ההתפרעויות כלפי המחסום, זיהיתי מරחיק של כ 50 - 70 מטר בחור רזה עם כובע שחור על הראש ומכנס ג'ינס וחולצה שחורה מכון לעבר העמדה בה עמדתי אקדח ווירה לכיווני שני כדורים".

לאחר שהשוטר מירוב דיווח על הירוי, הצטרפו אליו למגדל השמירה אהרון ברדה ושוטר נוסף, שדרכו את רוביהם וכיוונו אותם לעבר המתפרעים, אשר המשיכו לидות בניינים, בקבוקי תבערה ומטעני צינור. לדבריו "לאחר כמה דקות זיהיתי אותו חשוד שלבש ג'ינס וחולצה שחורה וכובע שחור על הראש מצמצם לכיוון החומה שלו הפילבוקס מיד צעקתי זה הבוחר שירה וצעקתי שהוא חמוש. לאחר שהחשוד צמצם לכיוון החומה הוא החל רץ לכיוון הרכב שעד מועד הפילבוקס. תוך כדי שהחשוד רץ לכיוון הרכב זיהיתי בידו אקדח. צעקתי יש לו אקדח' וביצעתו ירי לכיוון רגליו של החשוד. החשוד נפל אחרי הרכב ואחרי כמה דקות החשוד קם ורץ תוך כדי זה שהוא צולע לכיוון צומת רחואה מעמדת הפילבוקס...תוך כדי זה שהחשוד רץ לכיוון הצומת מתחתית באש אני ואהרון לכיוונו ופגענו בו הוא נפל באמצעות הכביש. לאחר שהחשוד נפגע מהיר ונפל הקוץן כמאל ביחד עם עוד שוטרים רץ לכיוונו..." (ת/24). העד מסר כי כעשרה דקות חלפו בין הירוי שביצעת החשוד לעבר מגדל השמירה לבין הופעתו של החשוד בפעם השנייה והפגיעה בו בירוי שביצעו העד וחבריו. העד הוסיף כי האירוע התרחש בסמוך לשעות 24:00-00:30 (כשעה וחצי לפני שמסר את הודעתו).

השוטר אהרון ברדה, מסר בהודעתו מיום 10.10.2015 בשעה 03:12 כי בלבד עם שוטר נוסף תגבר את מגדל השמירה, לאחר שהשוטר מירוב דיווח על ירי של שני כדורים לכיוונו. לדבריו המפקד התוון של הפלוגה, כמאל פארס, שזכה במתרחש באמצעות מצלמה, הודיע להם כי הוא מבחין בחשוד נושא אקדח המתקרב לעבר המגדל כשהוא צמוד לחומה שבמקרה. לדבריו משגיע החשוד בסמוך למגדל, והוא זיהה אקדח בידו ומיד בוצע לעברו ירי בשתי הזדמנויות מתוך או על ידי מירוב (ת/25).

הڪzin כמאל פארס, מסר בהודעתו מיום 10.10.2015 בשעה 02:30, כי עם קבלת הדיווח של מירוב על ירי לכיוון מגדל השמירה, הוא צפה במתרחש באמצעות מצלמה, ובתווך קבוצת המתפרעים הוא זיהה חשוד נושא רובה. באמצעות המצלמה זיהה פארס חשוד נוסף ונוסף נושא אקדח, המתקרב לעבר מגדל השמירה כשהוא צמוד לחומה שבמוקם. הוא דיווח על כך לשוטרים שבמגדל השמירה וצפה בחשוד כשהוא נורה פעמיים על ידי השוטרים שבמגדל, מתוךה בהודעותיהם האמורות. לדבריו לאחר עימותים עם המתפרעים הוא הצליח להגיע אל החשוד ולפנות אותו מהמקום באמצעות אמבולנס (ת/23).

מהמצביע עולה כי בסמוך לחזות יורה חשוד שני כדורים עבר מגדל השמירה בשועפות, וכי עבור כעשרה דקות נורה אותו חשוד בידי שוטרי מג"ב ופונה באמבולנס מהמקום. אין חולק כי החשוד שפונה מהמקום הוא אחמד צאלח תושב שועפות, אשר נהרג כתוצאה מהיר האמור ומכאן שהנאים לא ביצעו את הירי המתוואר על ידי אנשי המג"ב.

.25. המאשימה לא ביקשה להעיד מטעמה את הנאים 2,3. כאמור נאים אלה הווד והורשו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן. הודעתו של נאם 3 אף הוגש לבית המשפט, בראשית שלב ההוכחות בעניינו, לפני הסדר הטיעון (ת/1-ת/3). במהלך המשפט הפניה המאשימה, בהקשרים שונים, לדבריהם של נאים אלה, אף אמר לא ביקשה להעיד אותם מטעמה. מכאן שדבריהם של נאים 2,3 בחקירהם או בבית המשפט אינם קבילים כראיה.

יצוין כי בגין ירי מכוון אל עבר מגדל השמירה המאויש בשוטר מג"ב, הואשם הנאים בעבירות של התפרעות והפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות בלבד.

.26. בנוגע לאיושם מס' 1 הגישה המאשימה דו"ח פעולה של רפ"ק מוהתידה, ובו תיאור איירוע הפרות סדר המוניים בשועפות שככלו ידי אבנים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון, אשר התקונו להגיע לבתו של מחבלי שביצע סמן לפניו כן פגוע ذקירה בירושלים. מהדוח עולה כי ראשיתם של האירועים ביום 8.10.2015 בשעה 15:56 וסיומם ביום 9.10.2015 בשעה 3:30 (ת/26).

כאמור לעיל, בעניין אישום זה מסר הנאים בהודעתו ת/18 כי בידי האבנים השתתפו בצוותא עמו שלשה נוספים שאות שמותיהם ופרטיהם מסר. לטענתה ב"כ הנאים אשר לא נסתירה, אנשים אלה לא נחקרו כלל.

.27. לעניין אישום מס' 5 הגישה המאשימה כאמור לעיל, דו"ח פעולה של חוקר מחשבים, אשר מצא בחשבון הפיסבוק של הנאים צלומים שונים, בהם צלומים שלטענת המאשימה, הנאים נראתה בהם כשבידיו אקדח או רובה (ת/22). כפי שציין ב"כ הנאים, בית המשפט לא הוגש עדויות בדבר זיהוי הנאים בתצלומים שעיליהם הוא חולק, ואיש מאנשי המשטרה או השב"כ לא זיהה את פניו של הנאים כדי שמוופיע בתצלומים אלה. כמו כן טענתו של הנאים לפיה בחילק מהתמודות בוצעה הרכבה של תמונה זו בדרך של "פוטושופ" לא נבדקה ולא נמסר על ניסיון לבחון טענה זו.

לענין אישום זה כאמור, אף שהנאים מסר לחוקריו כי ביבו רימון הלם ו أكدח צעצוע שבאחד התצלומים האמורים הוא נראה מחזק בו, לא נערך חיפוש בבית הנאים. כמו כן הנאים מסר את שמותיהם של שלושת המעורבים בעסקת הנשק הנטענת. ב"כ הנאים טען כי אנשים אלה לא נחקרו וכי לא נעשה כל ניסיון לבסס או להפריך את דבריו של הנאים בת/18 בנוגע אליהם. גם טענה זו לא נסתירה. כמו כן לא הובאו ראיות גם בנוגע לניסיון לקיים בדיקה של התקשרויות טלפוןיות או אחרות בתקופה הרלוונטית, בין אנשים אלה לבין עצםם ובינם לבין הנאים.

.28. ההגנה נמנעה מלהuid פעם נוספת את הנאשם והודיעה כי היא מסתפקת בדברים שאמר בעדותו במשפט הזוטא.

.29. להשלמת תמונה הראיות, אצין עוד כי בפרפרואה שמסרה המאשימה חלק מתעודה החישון ת/15 נאמר: "במהלך חקירתו התבטה הנדון בפני מי שאינו איש מרות, כי חלק מהדברים בהם הודה בחקירה נכונים וחלקם לא" וכי הודה בחקירה גם בדברים שאינם נכון, מאחר שרצתה להתחמק מהחקירה". המאשימה לא התייחסה לעניין זה במהלך שמיית הראיות ולא בסיכוןיה, לא ביקשה לקבוע את קו הגבול שבין דבריאמת שמסר הנאשם בהודעותיו לבין דברי השקר ולא טענה בעניין משקלם של דברים אלה.

התוספת ראייתית הנדרשת להודאת הנאשם

.30. כדי להרשיء הנאשם על פי הودאות הנדרשת, על פי הפסיקה, תוספת ראייתית מסווג "דבר מה" לתמיכה בהודאה. נדרש מתוספת ראייתית זו להיות חיונית להודאת הנאשם ובulant יכולה לאמת את הנאמר בה.

בע"פ 7939/10 זדורוב נ. מ"י (23.12.2015) קבע בית המשפט העליון (השופט י' דנציגר) כי דרישת ה"דבר מה" נספהת "כ'סתום הביטחון' של שאר המבחןים לבחינת אמיתיות ההודאה... הדישה לתוספת ראייתיתمامמת, בשונה מרניה מסבכת, פירושה כי אין צורך שתוכיח את עובדת התרחשויות העבירה גופה או שתזהה את הנאשם כמצעה... ניתן לכואורה להסתפק בכל ראייה, ישירה או נסיבתית, שיש בה כדי לאמת את ההודאה... עם זאת, דרישת זו עשויה ללבוש צורות שונות - גם 'תובעניות' יותר... עצמת התוספת ראייתית הדרושה במקרה נתון עומדת ביחס ישיר למידת האמון שרוחש בית המשפט להודאה עצמה. זיקת הגומלין בין שני ציריים אלו, היא שמקתיבה אליו תוספת תידרש בכל מקרה ו McK, לצורך הרשותה". ככל שנitin למת משקל גבוהה יותר בהודאת הנאשם כך יקטן המשקל הנדרש מtospat זו, ולהפוך, ככל שמשקלה של ההודאה נמוך יותר כך יידרש דבר מה בעוצמה גבוהה יותר ולעתים אף ברמה של ראיית סיום (בע"פ 10477/10 מובארק ואח' נ. מדינת ישראל (10.4.2013)).

בע"פ 6296/13 אדריס נ. מדינת ישראל (22.3.2015), התייחס בית המשפט העליון (השופט נ' הנדל) לתפקידו של תוספת ראייתית זו ולהשיבותה הרבה:

"יודגש שאין מדובר רק בבדיקה קיומו של 'דבר מה נוסף' בעוצמה מינימלית, אלא הקנית שיקול דעת לבית המשפט האם יש להרשיء את הנאשם או לא. במסגרת מבחן זה יש להרחיב את הראייה ולבדק ראיות חיוניות לעומת ההודאה, לחיבוב ולשלילה. למשל, יש לבדוק לא רק האם קיים 'דבר מה נוסף', אלא האם קיים בנסיבות 'דבר מה חסר' או 'דבר מה סותר'. 'דבר מה חסר', משמעו אם האם ההודאה לוקה בחסר בנקודת חשובה. 'דבר מה סותר', כלומר האם פרטיה ההודאה סותרים אחת אשר התרחש בפועל בנקודת מהותית. הפניה החוצה מהודאתה הנאשם נועדה לבירר לא רק אם ניתן להרשיء את הנאשם, אלא האם ראוי ונכון לעשות זאת."

דין והכרעה באישומים המיוחסים לנאם

.31. את משקלן של הודאות הנאשם ת/4 ות/18 יש לבחון בין היתר לאור נסיבות גבייתן, ובשים לב למכלול הראיות.

לאחר שבחןתי את שתי ההודעות האמורות ואת חומר הראיות הנוסף, מצאתי כי משקלה של ההודעה ת/18 נמוך יחסית, וכי בהעדר תוספת ראייתית במשקל גובה, אין לבסס עליה הרשעה. לעומת זאת משקלה של ההודעה ת/4 גבוהה ועל פיה יש להרשייע את הנאשם באישום השלישי.

32. כאמור מרבית העובדות הנוגעות לגבית הודעות אלה אין שניות בחלוקתן. את הודיעתו ת/4 מסר הנאשם לאחר שמונהימי חקירה, שבחלקו הוא נחקר לאורך שעوت ארוכות, שבמרביתן הוא היה אזוק לכיסא ומCCI בצוות. לאחר שנטען לפניי כי הוא הופל על ידי אחרים, הודה הנאשם כי יראה שני כדורים באוויר בסמוך למיחסם שועפאת ולגדל השמירה. הנאשם התמיד בכפירותו בכל יתר החשודות המיויחסים לו.

שבוע לאחר מכן מסר הנאשם את הודיעתו ת/4 ובזה הוסיף על הנוגע לאירוע הירוי כי הוא יירה ארבעה כדורים שאוטם כיוון לעבר מגדל השמירה, ובכך שהזודה בידו אבנים לעבר כוחות הביטחון ובעיריות הנוגעות למכירת אקדח סטאר. כאמור לעיל, הנאשם היה בכך מהלך חקירה שארכה כמעט יממה רצופה וכשהיה נתן במצב של מצוקה בשל הצטברותן של הנסיבות שפורטו לעיל.

עיוון בז'דים מיום החקירה האמור (ת/14, ת/13, ת/17) מלמד כי בראשית הדברים הודיעו החוקרים לנายן כי "אנו נמשיך בחקירתו, ככל שיידרש עפ"י חוק עד שישכיל לספר את האמת..." (ת/14), ומכאן לאורך שעות ארוכות הנאשם עומד על חפותו, ואילו החוקרים שבים ומצביעים לו להודאות במיויחס לו. רק לאחר שהנายน הבין כי חוקריו אינם מרפים וכי חקירתו מתארכת והולכת, הוא נגע להפרצויותיהם והודה בגרסתה מחמירה יותר בנוגע לאירוע הירוי ובשני הנושאים הנוספים כאמור לעיל.

דרך חקירה זו עשויה בנסיבות מסוימות להביא לחשיפת האמת, אך לצד זאת אין להטעלם מהחשש למסירת גרסה כזבת בשל השימוש בה. ובעניננו, אין לשולח את הטענה כי תנאי החקירה המתוארים לעיל ולהציגם פנימיים של הנאשם, הם שהביאו אותו להחמיר את פרטיו הודיעתו ת/4 ולהוסיף עליה כדי לרצות את חוקריו ולהביא בכך לסיום החקירה המתישה. אשר על כן יש להתייחס להודאותו של הנאשם ת/18 בזיהירות ולהציג דרישת לדבר מה גובה יחסית.

33. ככל שהדבר נוגע להודעה ת/18 - בჩינת הראיות הנוספות שהגישה המאשימה בנוגע לאירוע הירוי שבאים 3, מלמדת כי אין בהן כדי לתמוך בהודאותו של הנאשם שנמסרה במסגרת הודיעתו זו. אירוע ירי לעבר מגדל השמירה אכן התרחש ביממה שלאחר מותו של ייסאם אל מאנסי בשועפאת. מדובר באירוע שהתרחש לאחר חצות (בלילה שבין 9.10.2015 ו- 10.10.2015) ולא בשעות הערב כפי שמסר הנאשם בהודיעתו ת/18. היורה באירוע האמור תואר על ידי השוטר מירוב כ"בחור רזה" (ת/24 ש' 7) - דבר שאינו מתאים בשום אופן לנายน גדל הגוף. חשוב מכל - לדבריו של השוטר מירוב היורה נהרג כעשרה דקות לאחר מכן וזהו כאהמד צאלח. דבריו אלה של מירוב, שנמסרו כשעה וחצי לאחר האירוע, הוגשו על ידי המאשימה לאmittelות תוכנם. מכאן שהודעותיהם של אנשי המג"ב ת/23 - ת/25 אינן תומכות בהודעתה הנายนת ת/18.

נשאלת השאלה אם ניתן כי הנאשם יראה בעיתוי אחר לכיוון מגדל השמירה בלי שאנשי המג"ב הבחינו בכך. התיחסותם של אנשי המג"ב לאירוע ירי על מגדל השמירה, כאמור בהודעותיהם האמורות, מלמדת כי אין מדובר באירוע שגרתי, אלא באירוע חרום המוביל לתגובה מיידי של מגדל השמירה ולהערכות אינטנסיבית של מפקד הפלוגה ואנשיו. העדרו של דיווח על אירוע ירי אחר לעבר מגדל השמירה אומرتה דרשו.

במצב הדברים שלפנינו, לא רק שאין בנסיבות דבר מה לחייב הודיעתו ת/18 בנוגע לאירוע הירוי, אלא שיש

לראות בחסרונה של ראייה כאמור "דבר מה חסר" (ע"פ 13/6296 האמור בסע' 7), שיש בו כדי להחליש את משקלה של הودעה ת/18.

ריבוי האירועים וקולות הנפץ שנשמעו במקומות במהלך היממה הרלוונטית, כתוצאה מיידי בקבוקי תבערה ומטעני צינור, מוביל מסקנה כי אין לשולח לחלווטין את האפשרות כי הנאשם יירה באותו ערב לערך מגדל השמירה, ואולם מובן שאין די באפשרות זו לצורך הרשעתו.

הודעת הנאשם ת/18, עשרה אמנים בפרטם וכוללת שמותיהם של מעורבים רבים. יש במאפיין זה כדי לחזק את משקלה של הודעה ולהקטין את החשש לכך שנאים ימציא גרסה יש מאין. ואולם במקרה שלפנינו מעורבים אלה לא נחקרו, ולאה מהם שוחקרו וכך העמדו לדין בכתב אישום משותף עם הנאשם לא זומנו למתן עדות, אף שכאמור הוודו והושעו בנוגע לאיורע זה, דבר שלא ניתן לגביו הסבר על ידי המאשימה.

המאשימה הציעה הדבר מה להודעה ת/18, את עצם הוכחת התרחשותה של ההתפרעות הנזכרת בהודעה ואת עצם ידיעת הנאשם על פגיעתו של אחד המתפרעים מיר. עובדות אלה עשויות לשמש דבר מה להודעתה נאשם בנסיבות מסוימות, אך לא בנוגע לת/18. כאמור לעיל נסיבות גביהה של הודעה זו מעוררות קשי, דבר הפוגע במשקלה. כדי להרשיע על פי הודעה זו נדרש תוספת ראייתית במשקל גבוה יותר. ראייה שכזו לא נמצאה בראיות שהוגשו על ידי המאשימה.

34. לעומת זאת הודעתה נאשם ת/4, שבה הוא הודה בריי באויר לאחר שקיבל את האקדח מאוחר, אינה מעוררת את הקשי האמור ומשקלה גבוה. הודעה זו נגבתה בשלב מוקדם יותר בחקירה, בטרם הועבר הנאשם אל כלא באר שבע, ושלא בתנאי חקירה רצופה של יממה ובמצב חריג של מניעת שינה כאמור לעיל. בשלב שבו הנאשם מסר את הודעתו ת/4 הוטח בו החשד לכך שירה לעבר מגדל השמירה וכן חשדות בנושאים נוספים. בעת שמסר את הודעתו ת/4 לא היה לנאים בסיס להניח כי הודהתו בריי באויר תספק את חוקרי. ואולם הנאשם ידע לעמוד על שלו. זאת ועוד, בשיחתו עם חוקר המשטרה, ביום 30.6.2016, כשבוע לאחר תום חקירתו וכשהוא מודיע כי הוא חוזר בו מדבריו, התיחס הנאשם מזומתו לאיורע הירוי וצין להגנתו כי "הירוי היה רחוק מהפילובקס" (ת/20) - דבר המתישב במידה רבה עם הודעתו ת/4, לפיה הוא השתתף באירוע ההתפרעות ובמהלכו יירה באויר. עם זאת, לאחר שחווקר המשטרה נמנע מלבוגות הודעה מסודרת, הדברים לוקים באין בהירות.

35. לטענת המאשימה בסיכוןיה, יש להרשיע את הנאשם באירוע הירוי שבאיםו 3 גם על בסיס הודעתו ת/4 בלבד. טענה זו דינה להתקבל.

"מקבילית הכוחות" האמורה שבין משקלה של הודהתו לבין משקלה של התוספת הראייתית הנדרשת, מצדיקה להסתפק בנוגע להודעה ת/4, בדבר מה במשקל נמוך יותר מזה הנדרש להודעה ת/18. בעניינו יש לראות בעצם קיומה של התפרעות חמורה וממושכת בסיכון למחדלים ולמגדל השמירה, שבמהלכה נזרכו אבנים, בקבוקי תבערה ומטעני צינור לעבר ובສיכון למגדל השמירה ולטיפול הפגיעה מירי באחד המתפרעים מתאים על ידי הנאשם, דבר מה להודעה זו.

כפי שטוען ב"כ" הנאשם בסיכוןיו, אנשי המג"ב לא דיווחו על אירוע של ירי באויר בעת הרלוונטית. אך יש להסביר, כי יכולתו של איש המג"ב שבמגדל השמירה לבחון בריי באויר המתבצע בריחוק מהמגדל, שונה איותית מיכולתו לבחון בריי המכוון לעברו, ומכאן שהראיות ת/23-ת/25 המעוררות קשי רב בנוגע להודעה ת/18, אין מעוררות קשי בנוגע להודעה ת/4 שפרטיה שונים ומשקללה גבוה.

36. אשר על כן, נוכח משקלה הגבוה של הودעה ת/4 והימצאותו של דבר מה לחיזקה כאמור לעיל, הנני קובע ביחס לaioshom מס' 3, כי ביום 9.10.2015 בשעות הערב, השתתף הנאשם בצוותא עם הנאשם 3 מאג'ד אסמעיל מוסא (המכונה על ידי הנאשם מאג'ד כיאלה) ועם נספים, בתפרעות בסמוך למחסום שועפאת, שבמהלכה הנאשם ירה שני כדורים באוויר באמצעות אקדח שקיבל מאוחר. בירוי האמור טרם הנאשם את חלקו להתרעות האמורה שבה הוא נטל חלק.

לענין נסיבות השגת האקדח ששימש לירוי - אין די בחומר הראיות שלפני כדי לאפשר קביעת ממצאים עובדיים בשאלת זהותו של האדם שמסר לנאים את האקדח ובענין נסיבות ועיטוי מסירתו של האקדח לנאים.

בנוסף אין די בחומר הראיות כדי לקבוע כי הנאשם הגיע למקום ההתרעות בצוותא עם הנאשם 3 וכי שוחח עמו בטרם השתתפו השניים בהתרעות, כנטען בכתב האישום.

בהתאם לכך, אני מרשים את הנאשם בעבירה של התרעות לפי סעיף 152 לחוק, ובבעבירה של נשיית נשך לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק. כמו כן אני מזכה את הנאשם מעבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות חמימות ומעבירה של עסקה אחרת בנشك.

37. בוגע לaioshom מס' 1 שבו מואשם הנאשם בידיו שלוש אבנים לעבר כוחות הביטחון במהלך התרעות שארעה בשועפאת ביום 8.10.2015, הפניה המאשימה להודעתו של הנאשם ת/18 בה הוא מסר כי בצוותא עם נוספים יידה שלוש אבנים כנטען. לתמיכה בהודעתו זו, הגישה המאשימה את דוח הפעולה ת/26 ובו סיכום אירופי אותו יום בשועפאת. כמתואר לעיל, מדובר זה עולה כי במהלך היום האמור אירעו בשועפאת הפרות סדר המוניות ועימותים קשים בין צעירים רבים לבין אנשי כוחות הביטחון, שארכו שעות רבות, ובהן הושלכו לעבר כוחות הביטחון אבנים ובקבוקי תבערה. אין לראות בזאת פעולה שכזה, המתאר התרחשויות המוניות, שכן הסTEMם לא נעלמה מעינו של איש בשועפאת, כדי להוות דבר מה בעל משקל מוגבר הנדרש לחיזוק הודעתו של הנאשם ת/18. יצוין עוד כי הנאשם מסר בהודעתו את שמותיהם של שלשה אנשים שהשתתפו לדבריו בצוותא עמו באירוע, אך לטענתה ב"כ הנאשם שלא נסתרה, אלה לא נחקרו כלל. בע"פ 6296/13 האמור התייחס בית המשפט העליון להימנענות המשטרה לברר פרטים המופיעים בהודעתו של הנאשם, לאמת אותם או להפריכם, התנהלות שיש בה כדי להוכיח על ברור המבחן החיצוני של הודעתו נאים (סעיף 14 לפסה"ד האמור). למחדל קירתי זה משקל המתווסף לכל האמור לעיל.

אשר על כן החלטתי לזכות את הנאשםマイושם זה.

38. בוגע לaioshom מס' 5 המיחס לנאים עבירות בנشك - המאשימה הפניה, להודעת הנאשם ת/18. הדבר מה לתמיכה בהודעה הפניה המאשימה לצלומים שנמצאו בחשבון הפיסבוק של הנאשם. לא מצאתי בתצלומים אלה דבר מה בעל משקל מוגבר הנדרש להודעתו של הנאשם ת/18. הנאשם חלק על קר שצולם כשהוא מחזק בנشك. הוא הציע לחוקרו לבקר בביתו כדי ל证实 אקדח צעצוע שהוא נראה מחזיק באחת התמונה, אך הדבר לא נעשה. כאמור לעיל הנאשם לא זווהה ביתר התמונות ואחרות - לגביין הוא טען לעריכה בדרך של פוטושופ - לא נעשתה בוחינה כלשהי כדי להתמודד עם הטענה.

גם בענין זה מסר הנאשם את שמותיהם ואת פרטייהם האישיים של שלוש המעורבים באירוע מכירת הנשק, אך לטענתה ב"כ הנאשם שלא נסתרה אלה לא נחקרו.

יתכן כי בנסיבות אחרות עשויות שכאה להוות דבר מה לחיזוק הودעת נאשם בגין עבירות בנסח, אולם במקרה שלנו בו נדרש דבר מה מוגבר וכן הנסיבות המפורחות לעיל, אין בכך כדי להוות תוספת ראייתית מספקת להודעת הנאשם.

אשר על כן החלטתי לזכות את הנאשם גם מאישום זה.

.39. בטרם סיום, אזכיר עוד כי בסיכון הפנייה המאשימה לשקרי הנאשם בחיקרתו ובעדותם בבית המשפט. כך למשל, הפנייה המאשימה לטענתה של הנאשם כי בימי חקירתו, גם לאחר שבירת הצום, לא סופק לו אוכל כנדרש - טענה שנסתירה על ידי חוקריו, וכן לטענותו לפיה מסר לחוקריו על קורותיו בכללן באර שבע ועל התנהוגותם המאיימת של האנשים שבחרתם שהה שם. עוד טוען כי הנאשם שיקר כשתען כי חוקר המכונה גיל תקף אותו ביום חקירתו הראשונית בכך שהצמיד אותו אל הקיר, וכשהכחיש את פרטיה של שיחת טלפון עם חוקר המכונה צחי בטרם מסר את הודעתו ת/17. ב"כ המאשימה טוענת כי "המסקנה המתבקשת זה שהנאשם אינו דובראמת ולכנ לא ניתן להסתמך על שום דבר מהטענות שלו כלפי צוות החקירה, מלבד התנהלות החקירה...". (עמ' 359).

לא מצאתי ממש בטענה זו ודינה להידוחת. בכל הנושאים האמורים אין די ראיות כדי להוכיח כי מדובר בשקר ברור ומוכח שנועד להטעות. מדובר בעניינים נקודתיים שבהם נחלקו הצדדים, ואשר לא ניתן להסיק מהם את הנטען על ידי המאשימה. בהקשר זה יש להזכיר כי לפי חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חדשם), התשס"ב-2002, חובת תיעוד חזותי אינה חלה על חקירות חשוד בעבירות בטוחן, ובהעדר תיעוד מדיוק של דבריו, מתעורר קשיי לקבוע כי אכן הוא שיקר באופן ברור בעניינים אלה וכי הוא עשה כן בכוונה להטעות. כך או אחרת, אין בשקרים הנטעןים כדי להוסיף משקל לריאות המאשימה באופן שיש בו כדי להביא להרשעת הנאשם באישומים שהם זוכה.

סוף דבר

אשר על כן, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מאישומים מס' 1, ו- 5.

בנוגע לaioshom מס' 3 החלטתי לזכות את הנאשם מעבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות חמירות ומעבירה של עסקה אחרת בנסח, ולהרשיע אותו, על פי העובדות המפורחות לעיל, בעבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק ובעבירה של נשיאת נשק והובלתו לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ז, 19 אפריל 2017, במעמד הצדדים